

ویژه‌ترایم، کتاب‌شناسی، نسخه‌پژوهی، نقد کتاب

کتب شیعه

سال اول، شماره دوم، پاییز و زمستان ۱۳۸۹

I S S N : ۲۲۲۸ - ۵۶۷۹

فَسِرْ عَلَى الْحَدَى لِكُلِّ الْعَاصِلِ الْكَرَادَعِ الْأَرْبَعِ الْمُحِنِ الْمُدَرِّعِ
عَلَى الْمُكَرَّرِ الْمُعْنَى الْمُجَرَّدِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ
مُعَاصِلِ الْمُكَعَّلِ الْمُدَعَّلِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ
مُعَسَّرِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ
مُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ
مُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ

ابراهیم بن حکم بن ظهیر جایگاه علمی اجتماعی ابن مخلد، از استادیستی مذهب شیخ طوسی حقیقتة الإیمان شهید ثانی یا ایضاً
البيان زین الدین بن محسن عاملی چگونگی مرجعیت و نشر فتاوی شیخ اعظم انصاری حاج شیخ جعفر شوشتری دکتر سید محمد
علی شهرستانی زنگنه های خودنوشت شیخ حسین واعظ شوشتری، محمد تقی نیر قریزی، میرزا محمد حسین نائینی و شیخ محمد غروی
سندی از حدود هشتاد سال پیش راجع به تحول در حوزه نجف اشرف پنج نامه منتشر شده از استاد فقید دکتر ابوالقاسم گرجی همه نامه
و وصیت نامه سید دلدار علی سه اجازه ابن ابی جمهور به سید حسن بن ابراهیم بن یوسف بن ابی قیانه
بیست و پنج رساله در موضوع تذریع ازوفات نگاهی به الاخبار الدخیله الأربعن فی امامۃ امیر المؤمنین آفاق نجف
گزارش سفری به ریاض تصحیح آیینات الشیعه نکته ها
نامه شیخ آقازرگ تهران به آیة اللہ ملا محمد جواد صافی آثار نویسنده

بِ مُؤْلِفٍ رِسَالَةٍ قِضَاءٍ وَقِدْرَكَبِسْتَ؟

آنبوالفضل حافظه‌ان

رساله‌ای است در قضاء و قدرکه به سبک عارفان و فیلسوفان امامیه نگاشته شده، مؤلف در مقدمه از استاد خود شیخ سلیمان با تجلیل یاد می‌کند (شاید سلیمان بحرانی)، این رساله پاسخ به سؤال شیخ حسین درباره قضاء و قدر و مشتمل بر مباحثی است در اثبات توحید، علم و احیب، مشیت و قدرت و اراده با استفاده از ادله عقلی و نقلی و در چهار فصل و یک خاتمه به شرح زیر مرتب شده:

۱. در اثبات توحید و احیب الرجد.

۲. در اینکه آیا صفات خدا عین ذات اوست یا زائد بر ذات است؟

۳. در بیان قدرت.

۴. در بیان علم خدا
خاتمه دنبال علم.

مؤلف از ابن سينا، قوشچی، مهروردی، قاضی نورالله شوشتری، شیخ بهایی، قطب رازی، این میثم بحرانی، خواجه طوسی، محقق شریف، غزالی، فخر رازی، شیخ مقید، علامه حلی، نوبخت و... یاد و نقل قول کرده است.

نسخه‌های شناخته شده از رساله

۱. کتابخانه مجلس، شماره ۷۷۱۵، فهرست مجلسن ۹ / ۲۴.

۲. کتابخانه مجلس، شماره ۱۷۴۹۲، فهرست مخطوط (این نسخه از آغاز افتادگی دارد).

۳. کتابخانه مدرسه فیضیه، شماره ۷ / ۱۲۶، فهرست فیضیه ۲ / ۴ (در فهرست به عنوان رساله فی اثبات الواحی معروف شده است).

۴. کتابخانه ملی، شماره ۱۵۳۹ / ۱۰، فهرست ملی ۱۰ / ۳۴.

کتاب دیبدی (۲)
سال اول، شماره دوم، پاییز و زمستان (۱۳۸۹)
(اسمه هنرمند)
ب) مؤلف رساله قضاء و قدر کبست؟

رسَيْ اَلِي عَيْرَ لِرَا حَلَقَ كَهْرَ وَلِعَدَ رِجَحَ اَلِ مُورَ وَسَنَ
الْوَحْدَةُ وَالْخَلْقُ كَهْرَ وَلِعَدَ رِجَحَ اَلِ مُورَ وَسَنَ
وَاللهُ سَيِّدُهُمُ الْعَالَمِينَ طَهْرَهُ كَهْرَ وَلِعَدَ رِجَحَ اَلِ مُورَ وَسَنَ
بِكَالَّكَلَّ لَوْجَهْ كَلَّا فَاعْلَمُ لَوْجَهْ كَلَّا مُهْتَضِعَهُ كَلَّا شَيْءٌ النَّظَاهِرُ وَ
بِتَقْرِيبِهِ شَيْءٌ اَغْيَرُ وَلَهُ الْخَلْقُ كَلَّا فَاعْلَمُ لَوْجَهْ كَلَّا مُهْتَضِعَهُ كَلَّا شَيْءٌ النَّظَاهِرُ وَ
بِكَلَّا حَصْنَاتُ الْوَجْهِ كَلَّا فَاعْلَمُ لَوْجَهْ كَلَّا مُهْتَضِعَهُ كَلَّا شَيْءٌ النَّظَاهِرُ وَ
وَجَبَنَ يَلْاحِظُ الْكَسَابُ وَالْمُسْبِّقَاتُ وَاسْنَادُ اَمَارَهَا الْيَاهِيَّاتُ بَلْ
الْمُشَرِّعُ حِقْرَهُ وَالْمُعْتَدَلُهُ يَعْلَمُهُ كَلَّا فَاعْلَمُ لَوْجَهْ كَلَّا مُهْتَضِعَهُ كَلَّا شَيْءٌ النَّظَاهِرُ وَالْمُكْفَفُ وَالْمُكْفَفُ
لَعْلَهُ وَيَسِّرْهُ الْفَعَالُ لِلْمُكْفَفِ لَذَنَّ الْمَيَاشُرُ وَالْمَعَاقِبُ وَالْمَثَابُ عَلَى
مَذَاهِلَ الْأَعْدَاءِ لِلْأَخْلَافِ كَهْرَهُ كَلَّا شَيْءٌ الْمُهَبَّهُ كَلَّا شَيْءٌ وَالْمَعَاقِبُ وَالْمَأْمَاتُ
ذَكَرَ خَلَافَ مَذَاهِلَهُ هَلَّ الْإِسْلَامُ زَعْمَهُ مَكْنَهُ بَعْضُهُ بَعْضَهُ قَوْلَهُ
لَهُ اَسْبَاعُهُ كَلَّا شَيْءٌ الْمُكْفَفُ لِلْمُعْتَدَلِهُ لِلْمُعْتَدَلِهُ كَلَّا شَيْءٌ الْمُشَرِّعُ وَنَاهِيُّ
بِلَوْصِحَّ ما ذَكَرَهُ لَمَكْنَهُ اَنْ بَعْضَهُ بَعْضَهُ بَيْنَ قَوْلَيِ الْجَبَرِيَّةِ وَالْفَهْرِيَّةِ وَ
مَذَاهِلَهُ كَلَّا شَيْءٌ الْمُكْفَفُ لِلْمُعْتَدَلِهُ لِلْمُعْتَدَلِهُ كَلَّا شَيْءٌ الْمُكْفَفُ لِلْمُعْتَدَلِهُ كَلَّا شَيْءٌ الْمُكْفَفُ لِلْمُعْتَدَلِهُ
لَمْ يَقْفِلْ اَلْيَاهِيَّاتُ اَذْرَادَهُ وَانْظَارَهُ
وَالْمَعْتَزَلُ بِعَيْنِهِ كَلَّا شَيْءٌ عَدْفَلَهُ كَلَّا شَيْءٌ هُوَ صَلِحٌ مِنْ غَيْرِ تَرَاهُ
عَدْفَلَهُ كَلَّا شَيْءٌ اَلْيَاهِيَّاتُ اَذْرَادَهُ وَانْظَارَهُ وَاللهُ يَعْلَمُ
ذَكَرُهُ لَامْكَنَهُ اَنْ بَعْضَهُ بَعْضَهُ بَيْنَ قَوْلَيِ الْجَبَرِيَّةِ وَالْفَهْرِيَّةِ وَالْ
كَلَّا مِنْ الْمُهَبَّهِيَّاتِ كَلَّا شَيْءٌ بَعْدَهُ بَعْدَهُ كَلَّا مِنْ الْمُهَبَّهِيَّاتِ
فَعَذَلَهُ اَلْيَاهِيَّاتُ اَذْرَادَهُ وَانْظَارَهُ

مؤلف رساله کیست؟

شیخ آقایزگ تهرانی در *الذريعة* (ج ۱۷، ص ۱۴۳، رقم ۷۵۲) آن را از «بعض الأصحاب» دانسته و استاد عبدالحسین حائری در *فهرست مجلس* (ج ۹، ص ۲۴) درباره مؤلف رساله سکوت نموده و استاد عبدالله انوار در *فهرست کتابخانه ملی* (ج ۱۰، ص ۳۴) آن را از شیخ عبدالله بن علی بحرانی دانسته و تاریخ تأثیف رساله را سده سیزدهم هجری تخمین زده ولی دلیلی بر انتساب نیاورده است.

در *فهرست فیضیه نیزیاتوجه* به فصل پكم رساله، که در اثبات توحید واجب است، نام آن «رساله فی اثبات الواجب» انتخاب شده و درباره مؤلف نیز اظهارنظری نشده است.

برای آشنایی بیشتر با رساله، بخش هایی از آغاز و اجام آن نقل می شود:

آغاز:

بسم الله الرحمن الرحيم توخد في ذاته فلم يشاركه مشارك في أحديته وتفود في كمال صفاته فلم يغافله مقارن في قدره ازيد منه وبايديه وتفقدس في جلاله... وبعد فان امسع النعم الملاعنة من منبع الجود وأشرف الانعام الوائلة من مصدر الوجود العلم الذي من تحلى به فاز بالقدر المعلى وحاز بالصصب الافق....

انجام:

رسوچ ما ذکرہ لأمکتنا أن نجمع به أيضاً بين قوى الجبرية والقدرة. والحق إن كلام من المألئين قائمة بحالها والخلاف باقي والحكومة لم تفضل إلى يومنا هذا بل كلما أزداد واظنراً واعتباً وبحثناً وجد لا زادوا خلافاً على خلاف إلى يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون.

درخواست

از پژوهشگران فرهیخته میراث مکتوب درخواست می شود در صورت به دست آوردن قریبه ای که به شناخت مؤلف رساله کمک نماید، نتیجه تحقیق خود را اعلام فرمایند تا مورد استفاده علاقه مندان قرار گیرد.

کتاب شنبه(۱)

سال اول، شماره دهم، پاییز و زمستان (۱۳۸۹)

(اسندهناس)

ب) مؤلف رساله، تھا و تقد کیست؟